

Abstrakt

Klíčová slova: demokracie, humanita, násilí, absolutismus, diskuse, rozhodnutí

Tomáš G. Masaryk byl zastáncem humanismu a humanitní demokracie. Carl Schmitt taková pojetí kritizoval. V této práci bychom chtěli ukázat, že odlišné stanovisko je dáno různými základními pojmy jejich politického myšlení. Zatímco Masaryk je přesvědčen, že politická filosofie by bez morálky jako svého základu nebyla než zoologií, Schmitt za východisko každé skutečné politické teorie považuje víru v násilnost lidské bytosti. Masarykovi se demokracie nakonec jeví jako morální ideál, humanitu, v němž se lidé zřikají násilí a případné spory řeší prostřednictvím diskuse. V práci ukážeme, že morální rovnost lidí nemůže být základem pojmu demokracie a že Masaryk žádá příliš mnoho, aby demokracie v jeho pojetí byla realizovatelná. Ve Schmittově pojetí je demokracie autoritativním, násilným režimem, v němž by individualita měla být zcela potlačena a spolu s ní i morálka.